

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **RNDr. Ing. P. K., DrSc.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, v řízení o žalobě proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Praze ze dne 15. 12. 2009 č. j. 7072/09-1100-203501 a č. j. 7079/09-1100-203501,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podáním ze dne 22. 2. 2010 domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze

- č. j. 7072/09-1100-203501 ze dne 15. 12. 2009, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti platebnímu výměru č. j. 63508/09/059911205472, vydanému Finančním úřadem v Říčanech dne 5. 5. 2009, kterým mu byl sdělen předpis úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2006 ve výši 2.253 Kč;
- č. j. 7079/09-1100-203501 ze dne 15. 12. 2009, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti platebnímu výměru č. j. 63527/09/059911205472, vydanému Finančním úřadem v Říčanech dne 5. 5. 2009, kterým mu byl sdělen předpis úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 1.361 Kč.

Z odůvodnění napadených rozhodnutí vyplývá následující:

Platební výměr na daňovou povinnost ve výši 6.348 Kč za zdaňovací období roku 2006 byl vydán dne 13. 6. 2007 pod č. j. 69695/07/059911/5472 byl daňovému subjektu doručen fikcí, tj. uplynutím úložní lhůty dne 26. 7. 2007. Daňový subjekt však tuto daň neuhradil, byl tedy s placením daně v prodlení, a proto mu podle § 63 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, vznikla povinnost uhradit úrok z prodlení, který je splatný dnem, v němž jsou splněny zákonné podmínky pro jeho vznik a který správce daně na osobním daňovém účtu předepisuje do evidence obligatorně měsíčně, vždy do desátého dne po skončení každého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém uplynul den jeho splatnosti.

Platební výměr na daňovou povinnost ve výši 7.296 Kč za zdaňovací období roku 2007 byl vydán dne 20. 10. 2008 pod č. j. 113260/08/059911/5472 byl daňovému subjektu doručen fikcí, tj. uplynutím úložní lhůty dne 28. 11. 2008. Daňový subjekt však tuto daň neuhradil, byl tedy s placením daně v prodlení, a proto mu podle § 63 zákona o správě daní vznikla povinnost uhradit úrok z prodlení, který je splatný dnem, v němž jsou splněny zákonné podmínky pro jeho vznik a který správce daně na osobním daňovém účtu předepisuje do evidence obligatorně měsíčně, vždy do desátého dne po skončení každého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém uplynul den jeho splatnosti.

O předpisu úroku, který je zákonnou sankcí, byl daňový subjekt informován správcem daně vydanými platebními výměry vydanými Finančním úřadem v Říčanech dne 5. 5. 2009, č. j. 63508/09/059911205472, kterým mu byl sdělen předpis úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2006 ve výši 2.253 Kč, a č. j. 63527/09/059911205472, kterým mu byl sdělen předpis úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 1.361 Kč. Oba platební příkazy byly doručeny zmocněnci daňového subjektu Mgr. Hynku Sekyrkovi, advokátu.

V odvoláních potom žalobce shodně namítal, že byl v průběhu daňového řízení zastupován, a že správce daně tuto plnou moc nerespektoval a vydaná rozhodnutí zástupci nedoručil. Žalobou napadenými rozhodnutími potom odvolání žalovaný zamítnul.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal, že v inkriminované době byl zastoupen panem L. P., bytem P., H. 215/3, jemuž udělil plnou moc dne 5. 9. 2005 k přebírání a přijímání doručovaných písemností od Finančního úřadu v Říčanech u Prahy a potvrzování jejich přijetí, jakož i přebírání a potvrzování přijetí veškeré korespondence z řízení vedených FÚ v Říčanech u Prahy. Toto své tvrzení dokládal kopii plné moci s otiskem razítka Finančního úřadu v Říčanech ze dne 5. 9. 2005.

Žalobce dále tvrdil, že dne 24. 9. 2007 udělil plnou moc paní K. I. B., bytem P., O. 32, která byla doručena Finančnímu úřadu dne 25. 9. 2007.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 14. 9. 2010 navrhl žalobu zamítnout s tím, že Finanční úřad v Říčanech plnou moc žalobce pro pana L. P. neeviduje. K plné moci udělené paní K. I. B. poukázal na fakt, že je datována dnem 24. 9. 2007, přičemž platební výměr na daň z příjmu fyzických osob za zdaňovací období 2006 byl vystaven dne 13. 6. 2007 a doručen byl posledním dnem úložní lhůty, tj. dne 26. 7. 2007.

Soud ve věci nařídil jednání, které se konalo dne 7. 5. 2013, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích. K následné výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se účastníci řízení nevyjádřili.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí podle ustanovení § 75 soudního řádu správního a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto rozsudkem ze dne 7. května 2013, čj. 8 Af 12/2010 – 55, napadená rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 15. 12. 2009 č. j. 7072/09-1100-203501 a č. j. 7079/09-1100-203501, zrušil.

Nicméně Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti žalovaného a rozsudkem ze dne 16. dubna 2014, č. j. 8 Afs 45/2013 – 31, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. května 2013, čj. 8 Af 12/2010 – 55, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud vytknul zdejšímu soudu, že bez dalšího převzal závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem v rozsudku čj. 2 Afs 42/2012 – 30, který se týkal otázky zastoupení pro doručování společnosti CRYTEX, jejímž jednatelem je žalobce, a stejných plných mocí. Takový postup však nemohl bez dalšího obstát, neboť v nyní posuzované věci nastala odlišná důkazní situace. Stěžovatel totiž předložil městskému soudu důkaz v podobě sestavy písemností doručených správci daně dne 5. 9. 2005, podle které tohoto dne správci daně nebyla od žalobce doručena žádná pošta. Byť je ze záznamu průběhu jednání před městským soudem patrné, že soud tento důkaz provedl, odůvodnění napadeného rozsudku postrádá jakoukoliv zmínku o tomto důkazu či jeho hodnocení. Městský soud se k tomuto důkazu měl vyjádřit a vysvětlit, zda a případně jakým způsobem ovlivnil dosavadní skutková zjištění. Teprve na základě řádně provedeného hodnocení předložených důkazů (tj. nejen fotokopie plné moci, hodnocené již v rozsudku čj. 2 Afs 42/2012 – 30, ale nyní i v kontextu sestavy písemností), popř. dalších důkazů, městský soud mohl uzavřít, zda plná moc udělená L. P. byla správci daně řádně doručena, či nikoliv.

Nejvyšší správní soud uvedl, že v případě, že by městský soud shledal, že správci daně byla řádně předložena plná moc udělená L. P., nebylo by již nutné blíže se zabývat doručením plné moci udělené K. I. B. (srov. rozsudek čj. 2 Afs 42/2012 – 30). I kdyby totiž tato plná moc nebyla správci daně doručena, platební výměry měly být doručovány zástupci žalobce L. P. Pokud by však městský soud zjistil, že plná moc udělená L. P. nebyla správci daně řádně doručena, musel by se zabývat i tím, zda správci daně byla předložena plná moc udělená K. I. B., a zda tedy správce daně měl doručit platební výměr za zdaňovací období roku 2007 této zástupkyni pro doručování (pro doručování platebního výměru za zdaňovací období 2006 tato plná moc nemohla být relevantní, protože byla udělena až po té, kdy byl tento platební výměr doručen žalobci fiktivně).

Městský soud v Praze v tomto řízení postupoval dále pouze v intencích závěrů Nejvyššího správního soudu uvedených v rozsudku č. j. 8 Afs 45/2013 – 31, nikoliv dle

závěrů rozsudku Nejvyššího soudu č. j. 2 Afs 42/2012-30, byť se v této věci jednalo rovněž o plnou moc pro pana L. P. k zastupování před Finančním úřadem v Říčanech.

Podle § 17 odst. 5 zákona o správě daní nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, uloží doručovatel písemnost v místně příslušné provozovně držitele poštovní licence nebo u obecního úřadu a příjemce o tom vhodným způsobem vyrozumí. Nevyzvedne-li si příjemce písemnost do patnácti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se příjemce o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže správce daně i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu správci daně a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce správce daně.

Podle § 10 odst. 3 zákona o správě daní daňový subjekt, jeho zákonný zástupce nebo ustanovený zástupce se může dát zastupovat zástupcem, jehož si zvolí. V téže věci může mít současně jen jednoho zástupce. Zástupce jedná v rozsahu plné moci udělené písemně nebo ústně do protokolu. Není-li rozsah zmocnění vymezen nebo není-li vymezen přesně, je tato plná moc pro daňové řízení neomezená.

Ze správního spisu soud zjistil, že je zde založena plná moc žalobce pro Mgr. Hynka Sekyrku ze dne 22. 1. 2009, která byla Finančnímu úřadu v Říčanech doručena dne 26. 1. 2009, udělená k zastupování před Finančním úřadem v Říčanech ve věci převzetí daňových přiznání za rok 2003 – 2007 a k přebírání korespondence z daňového řízení.

V inkriminované věci byly platební výměry dne 5. 5. 2009, č. j. 63508/09/059911205472 a č. j. 63527/09/059911205472, vydané Finančním úřadem v Říčanech doručeny žalobci fikcí, což dokládají připojené doručenký, založené ve správním spise. Žalobce proti těmto a dalším dvěma platebním výměrům podal dne 12. 6. 2009 blanketní odvolání, které na základě výzvy doplnil dne 26. 6. 2009. V tomto doplnění tvrdil, že důkazním prostředkem proti nezákonnosti rozhodnutí správce daně je udělená plná moc daňového subjektu k doručování relevantních písemností, kterou správce daně nerespektoval a doručoval nesprávným způsobem. Žalobce však v tomto podání žádné jméno zplnomocněného zástupce neuvedl, netvrdil, že doručil správci daně plné moci udělené L. P. i K. I. B. Své obecné tvrzení o udělení plné moci daňového subjektu k doručování relevantních písemností nijak nedoložil. Není tedy vůbec zřejmé, které plné moci se vlastně dovolával.

Pokud jde plnou moc udělenou paní K. I. B., musel soud proto přisvědčit tvrzení žalovaného, že ji nemá k dispozici, neboť tato plná moc není součástí správního spisu. Žalobce přitom neprokázal její předložení správci daně a v podaném odvolání ji ani vůbec nezmínil. Žalobce se dovolával její existence až v žalobě, přičemž tato námitka nebyla vznesena v rámci odvolacího řízení.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. září 2012 č. j. 2 Afs 42/2012-30 mj. konstatoval, že důkazní břemeno stran doručení předmětných plných mocí finančnímu úřadu, resp. jejich předání k poštovní přepravě, leželo na žalobci. Přestože daňový řád účinný v rozhodné době neobsahuje výslovnou úpravu odpovědnosti za doručení konkrétní písemnosti správci daně, lze k výše uvedenému závěru dospět na základě logického dovozování. Daňový

subjekt má totiž jako podatel možnost učinit potřebná opatření, aby mohl v budoucnu prokázat doručení určité zásilky finančnímu úřadu, zatímco správce daně jako adresát není schopen prokázat negativní skutečnost, tedy to, že mu určitá zásilka nebyla doručena (v obecné rovině viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2006, č. j. 3 Azs 35/2006 - 104, publ. pod č. 951/2006 Sb. NSS). Přitom platí, že předejít budoucím pochybnostem ohledně doručení konkrétní listiny lze zejména v případě jejího osobního předání pracovníkům podatelny finančního úřadu, kteří na požádání opatří fotokopii předložené listiny razítkem stvrzujícím její doručení (§ 21 odst. 7 věta první daňového řádu). U doručení poštou lze snadno prokázat předání zásilky k poštovní přepravě, nikoliv však již její konkrétní obsah.

Pokud jde o plnou moc udělenou L. P. je z jejího obsahu zřejmé, že se dotýká řady daňových řízení vedených se žalobcem a obchodními společnostmi CRYTEX, s. r. o., a YXELL, s. r. o. V řízení, ve kterém je žalobcem jeden ze zmíněných daňových subjektů, Městský soud v Praze vyzval žalovaného, aby doplnil tvrzení finančního ředitelství, že plná moc není opatřena razítkem správce daně, a popř. navrhl důkazy k prokázání tohoto tvrzení. Na základě této výzvy žalovaný uložil místně příslušným správcům daně jmenovaných daňových subjektů opakovaně prověřit jejich daňové spisy za účelem zjištění, zda se v nich předmětná plná moc nachází. Plná moc nebyla nalezena. Žalovaný obdržel fotokopii plné moci s fotokopii prezenčního razítka správce daně až v průběhu soudních řízení. Žalobce se dovolával existence této plné moci teprve v žalobě, v daňovém řízení se o ní nezmínil.

Žalovaný uložil Finančnímu úřadu pro Středočeský kraj, Územnímu pracovišti v Říčanech, vyhotovit ze systému evidence písemností seznam písemností doručených tomuto správci daně dne 5. 9. 2005, tj. dne, kdy předmětná plná moc měla být doručena. Ze seznamu písemností je zřejmé, že plná moc nebyla správci daně tohoto dne předložena. Žalovaný předložil tento seznam i v řízení před Městským soudem v Praze spolu s vyjádřením k žalobě.

V inkriminované věci tedy žalovaný předložil Městskému soudu v Praze důkaz v podobě sestavy písemností doručených správci daně dne 5. 9. 2005, podle které tohoto dne správci daně nebyla od žalobce doručena žádná pošta. V průběhu jednání dne 7. 5. 2013 Městský soud v Praze tento důkaz provedl a vyhodnotil jej jako důkaz potvrzující skutečnost, že správci daně dne 5. 9. 2005 nebyla žádná plná moc žalobce pro J. P. doručena. Tento důkaz tedy potvrdil předcházející závěry z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. dubna 2012, č. j. 11 Af 71/2011 - 161, obsahující mj. závěr, že žalobce neunesl důkazní břemeno stran jeho zastoupení L. P. na základě plné moci ze dne 5. 9. 2005. Při jednání dne 24. 4. 2012 byl vyslechnut svědek L. P., jenž uvedl, že byl jednatelem stěžovatele zmocněn k přebírání pošty, že si však nepamatuje převzetí konkrétních zásilek, neboť měl úraz hlavy a trpí výpadky paměti. Svědek potvrdil, že plná moc ze dne 5. 9. 2005 obsahuje jeho podpis, uvedl však, že on sám ji finančnímu úřadu nezaslal. Městský soud si rovněž vyžádal vyjádření Finančního úřadu v Říčanech, z něhož vyplynulo, že otisk razítka, jímž je označena fotokopie plné moci ze dne 5. 9. 2005, předložená žalobcem jako důkaz jejího doručení finančnímu úřadu, neodpovídá razítku podatelny finančního úřadu, nýbrž razítku jeho vyměřovacího oddělení, které bylo používáno pouze v době před uplynutím lhůty pro podání daňového přiznání k dani z příjmu za rok 2004. Po jejím uplynutí, tedy v době, kdy měla být předmětná plná moc správci daně doručena, již nebylo možné písemnosti podávat přímo u pracovníků vyměřovacího oddělení, ale pouze na podatelně. Fotokopie plné moci ze dne 5. 9. 2005 by tak musela být opatřena razítkem podatelny.

Dokazování provedené Městským soudem v Praze ohledně podoby sestavy písemností doručených správci daně dne 5. 9. 2005, v němž tohoto dne správci daně nebyla od žalobce doručena žádná pošta, uskutečněné při průběhu jednání dne 7. 5. 2013, bylo tedy dostatečným a dokreslujícím důkazem potvrzujícím skutečnost, že správci daně dne 5. 9. 2005 nebyla žádná plná moc žalobce pro J. P. doručena. Podle názoru Městského soudu v Praze žalobce neunesl důkazní břemeno stran jeho zastoupení panem L. P. na základě plné moci ze dne 5. 9. 2005.

Městský soud v Praze tedy zjistil, že plná moc udělená L. P. nebyla správci daně řádně doručena, a proto se zabýval i tím, zda správci daně byla předložena plná moc udělená K. I. B., a zda tedy správce daně měl doručit platební výměr za zdaňovací období roku 2007 této zástupkyni pro doručování (pro doručování platebního výměru za zdaňovací období 2006 tato plná moc nemohla být relevantní, protože byla udělena až po té, kdy byl tento platební výměr doručen žalobci fiktivně).

V otázce zmocnění Kateřiny I. B. žalobce v odvolání proti platebním výměrům, v žalobě i v kasační stížnosti argumentuje tím, že na dodejce předmětné zásilky bylo vyznačeno, že obsahuje jak přiznání k DPH za srpen 2007, tak i plnou moc. Kromě toho poukazuje i na shodnou hmotnost této zásilky s jinými, jež měly rovněž obsahovat vedle daňových přiznání další písemnosti, konkrétně souhrnná hlášení k DPH.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu však tyto skutečnosti samy o sobě neprokazují, že zásilka plnou moc opravdu obsahovala. V případě popisu jejího obsahu na dodejce se totiž jedná o údaje uvedené samotným odesílatelem, jež nebyly kontrolovány zaměstnanci pošty. Nelze proto vyloučit, že stěžovatel do obálky nedopatřením vložil pouze formulář daňového přiznání, ačkoliv jeho úmyslem bylo zaslat správci daně i plnou moc. Význam srovnání hmotnosti zásilek pak byl zpochybněn tvrzením žalovaného, že souhrnná hlášení k DPH se podávají vždy jednou za čtvrtletí, a to pouze tehdy, byl-li v tomto období uskutečněn přeshraniční obchod v rámci EU, přičemž dle údajů uvedených v daňových přiznáních uskutečnil stěžovatel dovoz z jiného státu pouze v květnu 2007, takže byl povinen podat souhrnné hlášení pouze za druhé čtvrtletí roku 2007, tedy v červnu 2007 a nikoliv v dalších měsících téhož roku. Stěžovatel v reakci na toto prohlášení žalovaného výslovně uvedl, že přeshraniční obchody uskutečnil i v jiných měsících roku 2007, aniž by ale doložil, že souhrnná hlášení byla součástí zásilek, s nimiž srovnával hmotnost zásilky, jež měla obsahovat plnou moc pro K. B. Z těchto důvodů se jako nejspolehlivější způsob zjištění obsahu předmětné zásilky jeví její zvážení soudem při jednání. Městský soud sice provedl vážení zásilky opakovaně a celkem na třech různých váhách, výsledky vážení se však ve všech případech značně lišily od hmotnosti zásilky zjištěné na poště při jejím podání. Zatímco dle údaje pošty zásilka vážila 18 g, soudem zjištěná hmotnost obálky s daňovým přiznáním činila 14 až 16 g, byl-li do obálky vložen i další list papíru, vážila 19 až 21 g. Výsledek Městským soudem v Praze provedeného vážení proto nebyl způsobilý potvrdit ani vyvrátit tvrzení stěžovatele, že součástí předmětné zásilky byla i plná moc. Tvrzení žalobce, že již v odvolání namítl, že správci daně doručil plné moci udělené L. P. i K. I. B., tedy nebylo pravdivé.

Podle názoru Městského soudu v Praze žalobce neunesl důkazní břemeno stran jeho zastoupení paní K. I. B. na základě plné moci ze dne 24. 9. 2007. Ke stejnému závěru dospěl i Městský soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 3. července 2013, č. j. 7 Ca 287/2009-112.

Městský soud v Praze byl při svém rozhodování v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem (§ 110 odst. 3 soudního řádu správního), a proto ve věci rozhodl tak, že podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. srpna 2014

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**